

Kjære dere!

I begynnelsen av oktober reiste vi til Awassa på retreat. Alle misjonærene i vårt område, Sør-vest Synoden samles en gang i året, og Awassa er et fint sted å være. Der hadde vi sosialt samvær og bibeltimer. Det var godt å komme seg litt vekk fra sykehuset og arbeidet som til tider kan være svært krevende og travelt.

Etter retreatet i Awassa reiste vi til Addis, der var det fellesperiode på skolen. Det er alltid fint for barna å komme til Addis, de liker seg svært godt der og leker masse med de andre barna.

Skolebarna, her er også de svenske barna med.

På vei hjem fikk vi tatt dette flotte bildet i Awassa, det skal vise det store mangfoldet av folkeslag som eksisterer i vår delstat som heter SNNPR, Southern Nations and Nationalities Peoples Republic. Vårt fylke heter South Omo og her har vi ca 16 forskjellige stammefolk.

En løve er skutt

På veien, like før Konso, traff vi en flokk glade og bevæpnede mennesker. De hadde spyd og geværer og skjøt i lufta. De hadde skutt denne løven dagen før, og var på vei mot byen. De var glade og feiret, mens vi syntes litt synd på løven, og sendte noen tanker til ulvedebattene som har vært hjemme.

Når vi kom hjem til Jinka hadde vi vannmangel i byen. Vi har egen vanntank på vårt bo-område, men den var nesten tom. Da måtte vi reise til elva og henter tønner med vann. Det var ikke så ille for oss, men å drive sykehus uten vann er nesten håpløst. Vi måtte stryke alle planlagte operasjoner og kun ta øyeblikkelig hjelp. Heldigvis varte ikke dette så lenge, og etter noen uker kom vannet igjen.

Vi henter vann i elven

I november fikk vi også hyggelig besøk fra frikirken i Arendal. Gunnar Skjævestad og Søren Nielsen besøkte vennskapsmenigheten i Idaji og kjørte også innom Jinka (Avstanden fra Idaji til Jinka er ca 1000 km).

Besøket reiser

Når Gunnar og Søren reiste, tok de også med seg den etiopiske kirurgen som hadde vært sammen med meg noen uker. Han skulle tilbake til Addis Abeba, og fra misjonen var signalene at det var vanskelig å finne en ny som kunne komme og arbeide sammen med meg. I verste fall måtte jeg være alene til over nyttår.

Nå har jeg siden april arbeidet med fire forskjellige etiopiske leger, og til sammen vært 2 måneder helt alene kirurg for ½ million mennesker, den lengste alene perioden på 4 uker, så jeg var på det tidspunktet ganske sliten og tanken på å være så lenge alene igjen var ikke lystelig.

Heldigvis klarte misjonen å finne en etiopisk kirurg som kunne være her til januar. Dr Aberra har vært her før, og er grei å arbeide sammen med.

Å arbeide som eneste kirurg for så mange mennesker, med vakt 24 timer i døgnet hver dag hele uken, er ikke noe som jeg vil anbefale over lengre tid. Selv har jeg denne høsten vært ganske sliten, og jeg vil takke dere hjemme som har tenkt på oss, sendt noen hilsener og bedt for oss. Det har godt å vite at dere er med oss.

Nå er dr Aberra her, og jeg benytter anledningen til å samle krefter ved å reise litt rundt og gjøre andre ting enn bare å være hjemme og på sykehuset. For to uker siden var jeg med bibelskolelæreren Christian Lund Pedersen og besøkte Male folket. Vi overnattet fra lørdag til søndag og var med på gudstjeneste der. I løpet av den tiden hadde jeg 16 pasientkonsultasjoner og vi tok med oss en gutt som ikke hadde hatt avføring på flere dager til sykehuset, og jeg opererte ham søndag kveld sammen med dr Aberra.

Det er godt å komme seg litt vekk fra Jinka, og veldig fint å besøke de ulike menighetene rundt omkring i distriktet. Spesielt liker jeg meg blant Mursi folket og i forrige uke reiste jeg også dit.

Tur til Mursi

21. november dro jeg sammen med Christian Lund Pedersen for å besøke våre venner blant mursi stammen og misjonærene som arbeider sammen med dem.

For å komme til misjonsstasjonen Makki må vi kjøre gjennom nasjonalparken Mago. Det er en naturskjønn opplevelse, men dessverre få dyr å se.

Utsikt i Magoparken

Vel fremme i Makki ble vi godt tatt hånd om av de tyske sykepleierne Thomas og Johanna Kuhley. De driver en klinikk for Mursi folket, og der fikk vi også bidra litt.

Jeg opererte en eldre kvinne, som hadde blitt slått i hodet fire uker tidligere av en slektning. Slaget hadde nok påført henne et epiduralt hematom (blødning mellom hjerneskallen og hjernehimnen) for hun ble bevisstløs etter slaget. I Mursi har de egne "leger"/medisinmenn, og en av disse hadde laget borrehull for å slippe ut trykket. Etter dette våknet pasienten opp igjen, men hadde noe problemer med taleevnen. Når hun kom til klinikken var såret infisert med puss og mark, sykepleierne der gjorde en god jobb med å rense opp idet, og når vi kom var såret rent og klart til å lukkes igjen.

Vi fant også flere pasienter rundt omkring.

Vondt i magen

En keisersnitt mor

Leversvikt

*Vennebrev - oktober og november 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia*

I Makki fikk jeg flere flotte turer rundt i området sammen med Christian og vår mursi venn Melisha.

Melisha

Vi besøkte flere landsbyer og fikk sett noe av den flotte naturen som omgir Makki. I en av landsbyene fant vi en Puff Adder (veldig giftig slange) som hadde gjemt seg inne i en forlatt hytte. Christian hadde først tenkt å gå inn for å se på hytta, men heldigvis så han slangen og stoppet i døråpningen.

Puff Adder, giften inneholder kraftig nevrotoksin og kardiotoxin, kan forårsake respiratorisk svikt med døden til følge.

*Vennebrev - oktober og november 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia*

På søndagen var vi på gudstjeneste og både Christian og jeg fikk komme med en hilsen. Gudstjenesten blir holdt utenfor klinikken.

Mursi folket består av mellom 6 500 mennesker og kanskje opp til 12 000, ingen vet antallet helt sikkert. De er halvnomader og flytter rundt i området sitt med kveget, de dyrker også kornsorten sorghum. Fra tid til annen er de i konflikt med nabostammene, særlig Banna, Bodi eller Nyangatom. Nå er det imidlertid fred i området mellom de ulike stammene.

Misjonærene i Makki har vært der i over 20 år, de driver klinikk, skole, bibeloversettelsesarbeid, landbruksutvikling og evangelisering. Nå er det over hundre som kommer på gudstjenestene og flere og flere blir kristne.

Fremdeles er det mye av de gamle tradisjonene som sitter igjen. Vi traff en tidligere trollkvinne, hun var blitt kristen for 9 år siden. Hun fortalte at hun hadde opplevd at Jesus var den sterkeste makten. Vi traff også en mann som fremdeles drev med trolldom, og en spåmann.

Men det er endringer blant mursifolket, både når det gjelder tro og i synet på moderne medisin. En antropolog som var på besøk spurte mursiene hvorfor de gikk på klinikken eller sykehuset når de ble syke, hvorfor kunne de ikke bruke sin tradisjonelle medisin? Da fikk hun til svar: "Ville ikke du tatt din mor på sykehuset, hvis hun ble syk?"

Våpenhuset

*Vennebrev - oktober og november 2007
Helen og Bjarte Andersen - Etiopia*

Vær gjerne med å be for:

- menighetene blant Mursi og Male folket
- at Bjarte må få styrke til det vanskelige arbeidet på sykehuset
- sykehusevangelisten Gebre Michael
- at kirurgdekningen etter jul må bli bedre enn den som har vært i år
- de nye misjonærene i Jinka; Bjørg Marit Kvilhaug og Mariann og Jens Espeland
- vår lille venn Habtamu, at han må få et godt sted å bo

IKKE SEND EPOST MED VEDLEGG STØRRE ENN 250 KB

Takk til alle som har sendt oss hilsener!

Mange hilsener fra Helen, Bjarte, Juliana og Johannes